

VESTI IZ SLOVENIJE

DVA MINISTRA ZLETELA.

Iz jugoslovanske vlade sta zletela 6. maja dva vplivna ministra, oba 100% komunisti. Eden je Andrija Hebrang. Bil je minister za industrijo in tako eden najvplivnejših Titovih mož. Bil je komunist že pred vojno in je bil s partizani od vsega početka. Doslej ni mogel nihče ugovarjati njegovi popolni zvestobi do komunistične stranke. Poročilo angleške poročevalske službe Reuter trdi 21. maja, da je Hebrang aretiran. Ali to drugo poročilo drži, ali ne, še ne vemo. Morda zveemo šele, kadar se prejšnji komunistični vodilni junak

pokaže pred sodiščem in začne tam priznavati vse, kar mu bo do v preiskavi diktirali.

Drugi, ki je 6. maja odletel, je Sreten Zujović. Tudi on je bil pomembna osebnost v Titovem režimu. Bil je minister financ. V dobi partizanskih bojev je postal general in so ga slavili kot velikega komunističnega junaka. O njem do danes ni bilo slišati, da bi ga zaprli.

KRIZA V KOMUNISTIČNI STRANKI. — Citatelji še dobro vedo, kako so bili koncem aprila v Ljubljani obsojeni razni vodilni komunisti na smrt. Ljudje z visokih vladnih mest so morali

(Dolje na 3. strani)

Komunist Gottwald je imenovan za predsednika češke republike

Prevzel je urad za Benešem, ki se je odpovedal, rad ali nerad

Praga. — Ministrski predsednik, vodja čeških komunistov, Klement Gottwald, je bil od komunističnega parlamenta imenovan brez vsake opozicije (to se razume) za predsednika češke republike. Imenovan je bil za dobo 7 let. To se pravi, za toliko časa, dokler bo češka v rokah komunistov.

Edvard Beneš, ki se je odpovedal predsedstvu, je bil imenovan za predsednika republike do svoje smrti.

Na Gottwaldovo mesto je bil imenovan za ministrskega predsednika Antonin Zapotocky, komunistični vodja strokovne zveze.

Novi parlament, v katerega so bili izvoljeni samo taki, ki so jih postavili za kandidate komunisti pri zadnjih volitvah, je glasoval za Gottwaldovo soglasno.

Ob imenovanju novega predsednika, je bila razobešana nad vladno palačo državna zastava in 21 topovskih strelcev je naznanjalo narodu "veselo" vest. Vlada je ukazala v proslavo zapreti vse šole ter ukazala, da se razobešijo zastave na vseh poslopijih.

Ameriški dolar je vreden 2 milijona na Kitajskem

Peiping, Kitajska. — Ameriški dolar je prinesel v Peipingu 2,060,000 kitajskih dolarjev, v Sanghaju pa "samo" 1,820,000. Vse kaže ameriške dolarje in zanje ponujajo vsako ceno, samo da jih dobe v roke.

Tri na dan

Mestni očetje v Clevelandu so zvišali plačo bodočemu odboru za \$1,000 na leto. Brez potrebe, dokler je za sedanjost plačo dovolj kandidatov.

Do jutri se lahko kupite vstopnico za banket v nedeljo

V nedeljo zvečer ob 6 bo v cerkveni dvorani sv. Vida banket, ki ga priredi Katoliška Liga ameriških Slovencev. Več odličnih gostov je povabljenih, ki bodo povedali mnogo zanimivih reči o naših Slovincih tukaj in drugod po svetu.

Do jutri mora pripravljati odbor vedeti, koliko bo vstopnic prodanih, ker je treba vse potrebne pripraviti o pravem času. Zato pa se odločite takoj in kupite vstopnico, če je še niste. Vstopnice se dobe na sledečih prostorih:

Vstopnice se dobe: v župnišči sv. Lovrenca, v Ameriški Domovini in pri odbornikih Lige Anton Grdina, 1053 E. 62. St., Matt Intihar, 630 E. 222. St., in 21491 Naumann Ave.; Frank Mervar, 7801 Wade Park Ave. in 5372 St. Clair Ave.; Mrs. Mary Hochevar, 21241 Miller Ave.; Louis Haneec, 799 E. 157 St.; Leo Troha, 22031 Miller Ave.; Frank Smalc, 21481 Naumann Ave.; Euclid; John Skrabec, 6325 Carl Ave.; Matt Tekavec, 20303 Goller Ave.; Euclid; Grdina Jos., 6113 St. Clair Ave.

Mornarji ne smejo stavkati

Washington. — Predsednik Truman je izdal odredbe, ki preprečujejo mornarjem stopiti v stavko. Stavka je bila napovedana za 15. junija. Sto tisoč mornarjev in pristaniških delavcev bi zapustilo delo in skoro vsa ameriška pomorska plovba bi obstajala. Unije so proti temu ugovarjale, češ, da je odredba izdana v korist lastnikom podjetij. Predsednik pa je ponovil, da le izvršuje zakon. Predhodno je posebna komisija justičnega oddelka ugotovila dejanski stan sporu in priporočila predsedniškovo odredbo.

DAJ REAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

Začetek združene Evrope

Brussel. — Izdelani so načrti, po katerih bodo države Belgija, Nizozemska in Luxemburg začetkom leta 1950 imele popolno gospodarsko zvezo. Zastopniki vseh treh vlad, so načrte odobrili in podpisali. Vse tri države bodo združene v enotno carinsko področje. Vse tri države se bodo medsebojno gospodarsko dopolnjevale in po skupnem načrtu gradile nove industrije.

Zakon za novačenje bo golovo sprejel še lo zasedanje kongresa

Senat je predlog že sprejel, zdaj pride še pred poslansko zbornico

Washington. — Odsek poslanske zbornice, ki določuje dnevni red za zbornico, je z 6 proti 4 glasovom odločil, da pride predlog za obvezno vojaško službo ali novačenje pred zbornico. Ne kaj časa je kazalo, da bo predlog obšel v odseku, toda republikanski voditelji so zahtevali, da se ga pošlje v debato pred zbornico. Splošno je mnenje, da ga bo poslanska zbornica sprejela.

Senat je že odobrila podoben predlog, da se pokliče v vojaško službo mladeniče med 19. in 25. letom starosti. Videlo se bo, v kakšni obliki ga bo sprejela nižja zbornica. Najbrže bo kongres končno sprejel predlog v taki obliki, da bo podelil predsedniku Trumanu polno moč, da ukaže novačenje, kadar bo uvidel potrebo.

Registrirati se bodo morali za vojaško službo, kadar bo predlog postava, vsi moški od 19. do 25. leta, toda klicati bodo najbrže začeli najprej one, ki so dopolnili 21. leto starosti.

Vsi sodijo, da bo kongres še v tem zasedanju sprejel ta predlog, v taki ali taki obliki. Kongres bo najbrže zaključil zasedanje v soboto 19. junija, če ne pride vmes kaj posebnega.

Predsednik Truman se bo na potu domov ustavil tudi v Ohio

Los Angeles, Cal. — Predsednik Truman, ki se nahaja na "nepolitični" turneji po zapadu, je podaljšal svoj obhod po deželi za 2 dni in dodal bo kak ducat govorov, ki jih prej ni imel na programu.

Predsednik je povsod tako navdušeno sprejet od naroda, da se mu je videlo potrebno to navdušenje izriniti v svojo korist, zato je odločil vrnitev v Washington za dva dni. V Belo hišo se bo vrnil 18. junija, to je en dan prej, predno bo kongres zaključil zasedanje.

Predsednik je zdaj vključil v program tudi enega glavnih govorov, ki ga bo imel ob vrnitvi domov v državi Ohio in sicer v glavnem mestu Columbusu. Tam se bo ustavil v četrtek večer ali zgodaj v petek zjutraj ta teden, natočeno se še ne ve. Kjer se bo njegov vlak ustavil na poti od Indianapolis do Pittsburgha, bo predsednik govoril ljudem z vlaka.

Delavci so izvojevali povišanje

Mezdní spor v Firestone Tire & Rubber Co. se je poravnal s tem, da se je podpisala nova pogodba, ki daje delavstvu 11% povišanje na uro. Pogodba velja do 1. marca 1950.

ROMANJE V LEMONT BO Z BUSI, KER PRIDE VOZNA PO ŽELEZNICI DRAGA

Železniške družbe naznanjajo, da bo vožnja po železnicih po 22. juniju dražja in sicer za nekako 3 dolarje na osebo. Zato je odbor, ki pripravlja romanje v Lemont 3. julija mnenja, naj bi se najelo buse. Z busi je vožnja na oba kraja \$13 od Clevelanda.

Mr. Jakob Resnik, zastopnik fari sv. Lovrenca naznanja, da že pobira priprave in denar za

Ameriška križarska vojna za mir!

DELAVCI V WHITE MOTOR CO. DOBIJO VEČ MEZDE

Kakih 5,000 delavcev pri White Motor Co. v Clevelandu je sprejel pogodbo, veljavno za 2 leti, po kateri bodo dobili 11 centov več na uro in unijsko delavnico. To je prvič, da je podjetje priznalo unijsko delavnico.

Delavci pri Weatherhead Co. so pa odglasovali, da ne sprejmejo 11 centov približka na uro, kot je ponudilo podjetje, ampak da vztrajajo pri zahtevi za 13 centov in unijsko delavnico.

IZ RAZNIH NASELBIN

LORAIN, O. — V soboto 19. junija ob 9 dopoldne bosta poročena v cerkvi sv. Cirila in Metoda na Globe Ave. in 31. cesti Frank L. Kochis, sin Mr. in Mrs. Joe Kochis iz Barbertona, Ohio, in gđ. Jean E. Debevec, hčerka poznanih Mr. in Mrs. Frank Debevec iz 1733 E. 32. St. Lorain, Ohio. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabjeni, da se udeležijo poročne maše. Novemu paru pa želimo obilo sreče v novem stanu. Zenitovanje bo zvečer v SND na Pearl Ave.

Na 19. junija bosta praznovala 32-letnico srečnega zakonskega življenja Mr. in Mrs. Frank Debevec, nevinstni starši. Torej bosta obhajala slavnost ravno tisti dan, ko bo šla zadnja hčerka "od hiše". Dva sinova sta že poročena, zdaj se bo še hčerka in tako bosta prav tam, ko sta začela pred 32 leti — sama. Msr. Debevec deklško ime je bilo Jean Tomšič in je Lorainčanka, Mr. Debevec je pa doma iz slavne Meniške, Viklečevega Janca sin. Številni prijatelji, katerim se pridružuje tudi uredništvo Ameriške Domovine, jima želijo še mnogo let zdravlja in sreče.

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izročeni sledeči darovi za slovenske begunce oziroma Katoliško Ligo: Iz Willarda, Wisconsin, so zopet poslali \$47. To je že 4. pošiljka z enako vsoto. Poročilo o darovalcih bo priobčeno med dopisni. Neimenovana iz Clevelanda je darovala \$25, Msgr. V. Hričar je poslal \$7 in sicer je sam daroval \$5, Mrs. Frances Krainz iz 722 E. 155. St. pa \$2. Mrs. Mary Knaus iz Sheboygana, Wis. je poslala \$6.50 in Mihael Ortner iz Sheboygana, Wis. je poslal \$5.

Izkrana zahvala vsem tem darovalcem in priporočamo še drugim dobrim srcem, da bi kaj darovali v ta blag namen.

Naj nihče napačno ne razume ameriške politike. Zato sem že, pa še enkrat poudarjam: Mi nečemo nikake osvoboditve zemlje, nečemo nikake sebične prednosti. Mi nimamo nikakega načrta za napad nobeni drugi državi, mali ali veliki. Mi nimamo nobenega cilja, ki bi bil v nujnem nasprotju z miroljubnimi cilji drugih narodov. Mi smo in hočemo vedno pomagati svobodnim narodom, da si ustvarijo gospodarske pogoje, v kakršnih morejo svobodno

Predsednik Truman je v enem svojih največjih govorov poudarjal, da samo Rusija ovira mednarodni mir. Ves ostali svet se trudi za splošen mir po svetu.

Berkeley, Cal. — Predsednik Truman je imel svoj največji govor na dosednji turneji v Zapadni Ameriki. Govoril je kot gost univerze California v ogromnem stadionu v Berkeley. Poslušalo ga je 55,000 ljudi. Nj pa govoril samo njim, ampak so bile tehtno preračunane in izbrane besede izrečene za ves svet.

Opisal je zgodovino dela Združenih držav za svetovni mir od konference v San Franciscu do današnjega dne.

Poudaril je, da se skupno z Ameriko trudi ves ostali svet, da bi se organiziral stalni mir, le Sovjetska unija je tista sila, ki ga preprečuje, radi nje še vedno živimo v strahu pred novim vojsko in v dobi nestalnosti v mednarodnih odnosih. Sovjetska vlada je stalno zavračala sodelovanje pri obnovi Evrope. Sovjetska vlada je neolajno ravnila v Grčiji in vzdržuje tam stalno obstrukcijo proti grškemu narodu in miru v jugovzhodni Evropi. Ni nobena tajnost, da grških 20,000 guerilcev podpirajo Bolgarija, Jugoslavija in Albanija po nalogu sovjetske vlade.

Na Koreji sovjetska vlada preprečuje, da bi korejski narod svobodno izvolil skupno korejsko vlado, uredil svoje notranje razmere in začel delati za svoj napredek.

Združene države bodo vedno upoštevale vsak pošten nagib in predlog za pravilno izvajanje načel in ciljev združenih narodov.

Toda nujno je potrebno, da vsak pokaže dobro voljo za mir. Rusija naj zavrne misel, da bodo demokratični narodi propadli in da bo nestalnost v mednarodnih zadevah pospešila našo propast, ter pustila svet odprt za komunizem.

Različni ekonomski sistemi morejo živeti drug ob drugem, pa vendar drug z drugim, če nobeden med njimi noče rušiti drugega s silo.

Vrata so ves čas odprta za poštena pogajanja, za resnične in stvarne ureditve.

Niso pa odprta naša vrata za kupčije med velikimi narodi in silami in škodo drugih in za račun načel.

Mi nečemo igrati hitro in zapraviti upanja, ki ga ima človeštvo v mir. To upanje v mir je preveč sveto, da bi ga uporabili za propagando ali za sebične prednosti in koristi posameznika ali naroda. Kar nas zanima je mir. Za propagando nam nič ni mar.

Zato bomo presojali politiko vsakega naroda samo po tem, ali dela za napredek in dobro miru, ali mirovnemu delu nasprotuje. Mi hočemo, da drugi sodijo našo politiko po istem merilu.

Naj nihče napačno ne razume ameriške politike. Zato sem že, pa še enkrat poudarjam: Mi nečemo nikake osvoboditve zemlje, nečemo nikake sebične prednosti. Mi nimamo nikakega načrta za napad nobeni drugi državi, mali ali veliki. Mi nimamo nobenega cilja, ki bi bil v nujnem nasprotju z miroljubnimi cilji drugih narodov. Mi smo in hočemo vedno pomagati svobodnim narodom, da si ustvarijo gospodarske pogoje, v kakršnih morejo svobodno

Kje se nahaja Andrej Bernik, star okrog 68 let, rojen v Rakovniku, žup. Sora. V Ameriko je odšel pred 50 let. Svoje čase je živel v Clevelandu. Zanj bi rada zvedela njegova sestra: Marija Mastnak, D. P. Camp Trofaiah bei Leoben, Steiermark, Austria, Europa.

Zalar Jakob, Via Udina 2, Trieste, bi rad zvedel za naslove svojih bratrancev, ki so sinovi Janeza Bečaja, mizarja, ki je umrl v Clevelandu in je bil do nje iz Reparjev pri Sv. Vidu nad Cerkljico.

Razne drobne novice iz Clevelanda in ta okolice

Seja v četrtek — Dr. sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ ima sejo v četrtek ob 8 zvečer na Recher Ave.

Zaroka — Mr. in Mrs. John in Matilda Ropret iz 19601 Kildeer Ave., naznanjata da se je zaročila njih hčerka Anne z Mr. Edward Sarley, sinom Mr. in Mrs. Valentin Sarley iz Caldwell, O. Poroka se bo vršila meseca oktobra.

Graduacija — Zadnji teden je graduirala iz Collinwood višje šole Miss Jean Ropret, hčerka Mr. in Mrs. John in Matilda Ropret, 19601 Kildeer Ave. Čestitke

Iz Jugoslavije prišla — Pretekli teden je dospela iz Duge Reše, Hrvatsko, Dragica Maričić k svojemu možu Pavlu, 1148 E. 63. St. Potovala je s posredovanjem tvrde Kollander. Dobrodošla v naši metropoli.

Za 30-dnevno — Jutri ob 7:15 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Antona Kolenc ob priliki 30-dnevne njegove smrti.

Odšli v Jugoslavijo — Nocoj odpotujejo proti New Yorku sledeči: Just Čermelj, Franc Švigelj, Jozef Marn, Janez Germek, Franc Žot in Ivan Doljanin. V New Yorku se jim bo pridružil tudi Ludvik Medvedšek. Vkrcali se bodo na jug. parnik

Kanado, kjer bo vzel še več potnikov ter jih vse skupaj odpeljal v Reko. Potnike spremlja do New Yorka in na parnik August Kollander. Srečno pot vsem skupaj!

Nova tel. številka — Jacob Resnik iz 3599 E. 81. St. ima novo telefonsko številko in sicer: VU 3-1696.

Novo podjetje — Newburžani imajo zdaj na 3549 E. 81. St. moderno prodajalno in sicer Zupancie Beverage, kjer dobite pivo na steklenice, vino in vse mehke pijače.

Poje na televiziji — Miss Marion Kuhar iz 1123 Addison Rd. bo pela na televizijski postaji nocoj ob 7:40. Vsi, ki jo boste videli in slišali ste prošeni, da pišete kartico na radijsko postajo WEWS, 1816 E. 13. St. Cleveland, O. in glasujte zanjo. S tem boste pomagali mladi slovenski pevki do boljše uspeha.

Jeršanov pogreb — Pogreb za pok. Antonom Jeršanom bo v četrtek zjutraj ob 9:15 iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida.

Seja podružnic SZZ — V četrtek ob 2 popoldne bo v šoli sv. Vida seja vseh podružnic Slovenske ženske zveze, ki delujejo za Katoliško ligo. Prosi se velike udeležbe.

Cene živilom bodo visoke vsej še 2 leti — Washington. — Kongres bo gledal na to, da bodo cene živilom v Ameriki vsaj še dve leti visoke. Kongresniki iz južnih in poljedelskih držav hočejo, da vlada garantira ceno poljskim pridelkom vsaj do srede 1950.

10 milijonov dolarjev za poplavljenе kraje — Portland. — Predsednik Truman je podpisal zakon o posebnem pomoči za poplavljenе kraje na zapadu v znesku 10 milijonov dolarjev. Kongres je ta zakon sprejel zadnjo sredo.

Polzvedovalni količek

Kje se nahaja Andrej Bernik, star okrog 68 let, rojen v Rakovniku, žup. Sora. V Ameriko je odšel pred 50 let. Svoje čase je živel v Clevelandu. Zanj bi rada zvedela njegova sestra: Marija Mastnak, D. P. Camp Trofaiah bei Leoben, Steiermark, Austria, Europa.

Zalar Jakob, Via Udina 2, Trieste, bi rad zvedel za naslove svojih bratrancev, ki so sinovi Janeza Bečaja, mizarja, ki je umrl v Clevelandu in je bil do nje iz Reparjev pri Sv. Vidu nad Cerkljico.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. E. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	JUNE	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

SUBSCRIPTION RATES
United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 117 Tues., June 15, 1948

Zapustite zмотo - tovariši!

Naš list je v najboljšem namenu vse storil, da bi Slovenci v Ameriki bili pravilno poučeni v sedanji svetovni zmedi.

Ko je radi trenutnega položaja na bojiščih in radi nekaterih težkih napak v mednarodni politiki komunizem začel prodirati v Evropo, smo takoj klicali k pozornosti.

Ko je uradna vojna propaganda slavila komunistično revolucijo v Jugoslaviji, smo pozivali Slovence tu v Ameriki, naj ne nasedejo.

Ko so Adamič, Kristan in tovariši pokazali, da hočejo speljati Slovence v Ameriki, da bi bili priprave komunistični Titovi osvobodilni fronti v Jugoslaviji, smo s prstom kazali na komunistično nevarnost, ki se je skrivala za celo stvarjo.

Organizirali smo najboljšo obveščevalno službo o vsem kar se je dogajalo v stari domovini. Lahko trdimo, da smo objavili na tisoče vesti iz Slovenije. Od začetka so naši rdeči vpili, da lažemo, da delamo propagando za fašiste, reakcionarje in kolaboracioniste z Nemci. Komunisti so organizirali kampanjo dopisov iz starega kraja, ki naj bi Slovence v Ameriki dokazali, da v Sloveniji in Jugoslaviji ni tako, kot poroča Ameriška Domovina.

Resnica pa je le vztrajno prodirala na beli dan. Čeprav je Slovenija za železno zaveso, so vendar v Ameriko prodirala mnoga pisma, ki so ali boječe, oprežno in po ovinkih, ali pa tudi naravnost povedala svojcem, da je v starem kraju resnično tako kot pravi Ameriška Domovina in še mnogo huje.

Svarili smo in prosili, naj vse ameriške organizacije računajo z dejstvi kakršna so, in naj odločno in neustrašeno povedo, da nočejo imeti z diktaturo in revolucijo v Jugoslaviji nič skupnega. Sklicevali smo se na programatične izjave, ki so jih dajala združenja rdečih in naprednih v prejšnjih letih, ko so se vedno odločno izjavljala za demokracijo, za narodnostno stališče in za Ameriko.

Priobčevali smo članke in sestavke sedanjih slovenskih sopotnikov komunizma iz prejšnjih let, da bi jim pokazali v kako neumnem, kričečem nasprotju s samim seboj so sedaj, ko delajo petokolonsko tlako Titu in Stalinu.

Mnogi stari voditelji naših socialistov in naprednih so spregledali in videli, da sedanje vodstvo nevdružno vodi v škodo in propast, ko brez premisleka drvi za Titom in Stalinom. Kdorkoli izmed njih je hotel izraziti svoje mnenje, je dobil pri našem listu gostoljuben sprejem, pa čeprav vemo, da so ti moške prav tako trdi socialisti in napredni kot so bili. Mi smo s priobčevanjem njihovih članov in dopisov hoteli samo dokazati, da nam je nad vsem in pred vsem pri srcu stvar resnice in resnična korist Slovencev sploh, posebej pa Slovencev v Ameriki.

Kljub nastopom teh svojih odličnih mož in kljub temu da so se množila svarila mnogih članov rdečih in naprednih organizacij iz cele Amerike, so vodstva central in velike večine krajevnih društev, odborov in uredniški zbori rdečark-trških listov ostali trmasti v svoji zmoti, na svoji napačni poti in vztrajno opravljali posel koristnih budal jugoslovanskega in svetovnega komunizma.

Sedaj so tam! Žigosani so kot prevratneži, podtalni rovarji, oni, ki so še nedavno imeli v zakupu vso slovensko narodnost, demokracijo, naprednost in socialno čustvanje. Sedaj ne vedo drugega kot da se tolažijo z Wallace-ovim pozdravnim pismom. Kot da bi to Wallace-ovo pozdravno pismo imelo kaj opravka z aktom vrhovnega državnega odvetnika, ki je žigosal SANS in druga rdečarkarska društva. Kot da bi imela kampanja za Wallace-ovo tretjo stranko kaj neposredne zveze s SANS-om in kompanijo. Je sicer skrajno neumno, da se je vse naše rdečarkarsko časopisje dalo uporabiti za Wallace-ovo ekstra-turo, toda nastop tretje stranke v predsedniški volilni kmpanji sam po sebi gotovo ni nikomur dal označe prevratnosti in podtalnega rovarstva.

Te lepe naslove so si naši rdečarkarji pridobili s triletnim pisanjem in vpitjem za Tita in Stalina, ponavljanjem komunističnih gesel, s prirejanjem predavanj s komunističnimi govorniki in časnikarji, s ponatiskovanjem komunističnih poročil agentov drugih narodnosti, ki so za par ur ali par dni leteli v Jugoslavijo, tam videli par srpov in kladiv in prišli Amerikancem dopovedovat, da so srečali svobodo, napredk in blagostanje. Sem spada poročilo o famoznih Kosanovičevih protestantskih pastirjih, ki so videli v Jugoslaviji versko svobodo istočasno, ko Tito oznanja koliko duhovnikov je zaprl in se baha, kako je zatrl versko časopisje in versko šolstvo. Sem spadajo SANS-ova skioptična predavanja, prirejena laži v slikah proti škofu dr. Rožmanu, proti Vaškim stražam, Domobrancem in Slovenski narodni vojski. Sem spada vse blatenje slovenske protikomunistične borbe, ki jo bo zgodovina še pokazala kot eno največjih častnejših dejanj slovenskega naroda. Sem spadajo SANS-ove okrožnice, ki niso nič drugega kot sirjenje komunističnih lažljivih poročil, kakršna je na primer bila ona proti ravnatelju Franc Gabrovšku.

Vzemimo katero koli polje političnega in javnega dela, povsod so naši rdečarkarski listi branili isto stališče, ki je bilo stališče komunistov, pa naj so se odigravale velike mednarodne konference ali pa je šlo za zadeve dnevnega življenja tu v Ameriki. Tako delo daje pečat prevratnosti.

Edinole odločna in popolna zapustitev te zmotne politike more biti sedaj rešilna. Če tega ne zmoro vodstvo, morajo odločen korak napraviti člani.

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz avstrijskega taborišča

Življenje begunca je samo razočaranje. Ko se prisiljen po razmerah poda na begunsko pot, misli, da bo naletel na sočutne ljudi, ki mu bodo po svojih močeh pomagali. Kako se moti in kakšno razočaranje ga kmalu doleti. Vsak gleda samo nase, poskuša se to spraviti iz njega, kar ima. Cela naša begunska pot je priča tega.

Begunci smo prišli v Vetrinji. Nekateri niso rešili nič drugega, kakor življenje, tisto, kar so imeli na sebi in nekaj denarja. Drugi so nekaj več, vsi pa smo bili usmiljenja vredni. Potrebni smo bili usmiljenja, dosegli ga pa nismo.

Prvi ukaz od oblasti je bil, da je treba oddati ves denar. Rečeno je bilo, da si sme vsak pridržati samo 10 mark. Sedevda so bili begunci toliko pametni, da se niso ravnali dobesedno po odloku. Tako so morali reveži oddati še to, kar so imeli in kar so rešili od svojega premoženja. Pobranih je bilo šest in pol milijona mark in lir. Četudi tečaj ni bil visok, je bila to vendar čedna vsotica. Bilo je to zadnje premoženje brezdomcev. Kam je zginil ta denar? Na Koroskem so dobili polagoma izplačano tisto, kar so oddali v markah. Na taborišču, predložili smo potrdila, prepisali številke, dobili pa nič. Kdo se je ž njim okoristil? Tako krvavo bi ga sedaj potrebovali pa svojega ne moremo dobiti nazaj.

Vojaki, ki so vedno hodili samo za fronto in drugim prepuščali prednost v bojnih črtah, so začeli pobirati konje. Na vetrinjsko polje smo pripeljali okrog 1.000 konj z vprekami. Kjer so zagledali lepega, lahkega konja, je šel z njimi, nič niso vprašali, čigav je, koliko velja. Gospodar ga je mogel videti samo še takrat, kadar so ga jahali mimo njega. Kmalu so jih pa sploh na avtomobilih odpeljali drugam.

Konji so bili velika vrednost. Vse je bilo treba pustiti na Koroskem. Pobrali so konje, dali listke. Gospodariji so predlagali listke sem in tja, pa za konje in vozove niso prejeli nič. Nazadnje je prišla Salomonska razsodba, da za konja nobeden ne dobi nič, ker bi bili zaradi pomanjkanja krme tako poginili. Tako so šli begunci iz Vetrinji v posamezne taborišča popolnoma izropani.

Kamor so prišli, povsod so si s pridnim delom skušali zboljšati svoj življenjski položaj. V Liechtensteinu so nabrali jagode in začeli kuhati žganje. Hitro so zavohali avstrijski žandarji, prišli v taborišče, vse poropali in odnesli. Priden človek je pa še imel sitnosti z oblastnjaki. Dokazal je, da je kot bivši trafikant prinesel cigarete še iz Jugoslavije, nič ni pomagalo, vzeli so mu jih. Dokazal je, da je usnje prinesel iz Tržiča, vzeli so mu vse.

Če je kdo s pridnim delom izgotovil razne predmete in jih potem zamenjal za živež, prišla je avstrijska policija pretikat v taborišče in vse odnesla, njega pa še za pridnost za en mesec utaknila v zapor.

Najhujši rop je pa bilo razvrednotenje denarja. Nekateri so si že prihranili manjše vsote. Naenkrat je prišla odred-

ba: Denar zgubi 2 tretjini na svoji vrednoti. Takrat so bili zgubljeni tisoči in tisoči. Pozna se pa ta rop tako občutno zaradi tega, ker se je samo število zmanjšalo, ni pa zrastle njegova kupna moč. Za kar si moral prej dati 50 slabih šilingov, si moral potem dati dobrih ravno tako 50.

Posebne vrste rop je pa zaračunavanje hrane in stanovanja po taboriščih. Taboriščniku, ki dela zunaj taborišča, se zaračuna hrana in stanovanje za njega in njegovo družino. Zračuna se pa takole: Za delavca samega 100 šilingov na mesec, za ženo 80, za vsakega otroka 40, stanovanje pa tudi 40. Primerjajmo sedaj te odtegljaje z cenami, ki so zunaj taborišča.

Za živež, ki ga dobi navadni potrošnik na živilske karte na mesec, je moral plačati v zadnji periodi 39 šilingov, za otroka je pa znesla kupna vsota 21 šilingov 53 grošev. V taborišču gotovo ne prejme noben več kakor pa navaden potrošnik, raje manj. Plačati mora torej zase 60 šilingov več, kakor oni, ki kupuje zunaj, za ženo 40 šilingov več, za vsakega otroka pa 18 šilingov 50 grošev več. Za stanovanje v baraki plača za en kot 40 šilingov, zunaj pa je plačal v Judenburgu za 2 sobno stanovanje s pritlikinami 20 šilingov. Kar plača begunc taboriščnik za prostora, katerega plošev znesi 12 kvadratnih metrov, toliko plača zunaj za 3 sobno stanovanje s kopalnico in pritlikinami. Kam gredo ti naropani zneski, ne vemo. Utrgati jih mora plačati že delodajalec, izročiti jih potem okrožnemu uradu, ta pa okrožnemu glavarstvu. Kam gredo pa potem, se pa ne ve.

To so samo taboriški utrpljaji, pridejo potem še državni, socialni, da delavec ne dobi skor nobenega denarja. Dva praktična slučaja: Obratno delavca, ki ima ženo in 3 otroke je bil takle: Mesečni zaslužek 430 šilingov, na roko je pa dobil 18 šilingov. Piši in beri osemnajst šilingov. Kaj naj počne z njimi skozi cel mesec? Ravno je za cigarete in globlin!

Drug slučaj. Delavec je oženjen, ima 2 otroke, katerih eden dela v taborišču. Mesečni zaslužek je znašal 632 šilingov, za taborišče so mu utrjali 287 šilingov, izplačano je pa dobil samo 258 šilingov. Ni čuda, da pri takem ropanju ljudje ne marajo več hoditi na delo. (K.)

East Ohio dobi več plina v letu 1950

Velik korak naprej je napravila The East Ohio Gas Co., ki je podpisala z Texas Gas Transmission Corp. pogodbo, po kateri bo dobila več naravnega plina za te in druge vhodne kraje v Ohio in sicer 235.000.000 kubičnih čevljev naravnega plina vsak dan, po 1. juniju 1950.

Ta nova pogodba je gotovo tudi vzrok, da je pričela plinska družba polagati 26 palce cevi v razdalji 800 milj od Carthage plinskega polja v Texasu do bližine mesta Middletown, Ohio, kot poroča Associated Press.

To pogodbo mora odobriti še Federal Power Commission, s polaganjem cevi pa se je že

pričelo. S tem bo Cleveland in okolica dobila četrti dovod naravnega plina.

Sedaj dobiva East Ohio dnevno okrog 50.000.000 kubičnih čevljev plina od Panhandle Eastern Pipe Line Corp. in 55.000.000 kubičnih čevljev dnevno od Texas Eastern Gas Corp. Dobava od Tennessee Gas Transmission Corp. pa se pričakuje, da bo dosegla 50.000.000 kubičnih čevljev dnevno, če bo Federal Power Commission odobril kompanijsko prošnjo za polaganje cevi iz Kentucky do Bostona.

East Ohio bi tako skupno dobila okrog 600.000.000 kubičnih čevljev plina dnevno. V pretekli zimi je ta okolica zahtevala 550.000.000 kubičnih čevljev plina vsak dan.

Prijeten večer je bil

Cleveland, O. — Malo pozno a tem bolj iskreno zahvalo izrekava vsem našim sorodnikom in prijateljem, ki ste naju tako lepo presenetili za najin srebrni jubilej, katerega sva dočakala 21. aprila; slavnostni dan ali večer pa je bil 24. aprila.

Zgodaj zjutraj nas je pozdravilo zlato sonce in s toplimi žarki ogrelo sveži zrak, ko se podamo v cerkev sv. Terezije, kjer je bila ob osmih darovana sv. maša za najino 25 letnico srečnega zakonskega življenja. Pri sv. maši se je zbralo precej lepo število najinij prijateljev. Prav ta lepava vsem! Po končanem opravilu v cerkvi smo še zunaj malo pokramljali, kjer so nam čestitali z željo še na mnoga leta zdravja in obilo sreče.

Da pa ne bi tako pomembnem delu kakor tako mimo v pozabljenje, sva jih povabila za večer na naš dom, da jih bova malo "potretala." Pa se vsuje polno izgovorov: gremo sem, gremo tja in moramo iti drugam. Kar malo nevoljna sem bila, da bomo morali biti sami. Mrs. Dolinar in Mrs. Sircel sta komaj pristali, če ne bo kaj izrednega, da pridejo bolj pozno in da bomo karte igrali.

Popoldne pa nam prične nagovarjati mlajša hčerka, da naju pelje v mesto v gedališče in potem na večerjo, da ne bo treba nič kuhati doma ta dan. Ustregla sva njeni želji pod pogojem, da bomo vsaj do osmih zvečer doma. Bili pa smo malopozni. Garfield bus je najzadnji zapustil postajo. Najraje bi bila stopila k vozniku in ga vprašala, kaj neki čaka, kaj ne ve, da bo vozil srebrna jubilarja in da se nam mudi domov. Ko se tako pripeljemo domov in izstopimo na našem vogalu, pa vidimo, da je pri vsaki hiši par avtomobilov, le pred našo hišo je bil samo Dolinarjev ta mali avto.

O, Frank, že igrajo karte, pa kar brez naju, sem rekla mojemu možu. Cela hiša je bila razsvetljena; pospešiva korake, da bova presenetila igralce, pa naju je naš prijatelj iz Barber-tona zagledal. Kar začudeno smo se spogledali med kuhinjskimi vrati. Midva sva hitela: Halo, halo. . . On naju pa še pogledal ni in se ni zmenil za nas, ampak jo kar hitro popihl v našo klet, čeprav je bilo temo. No, pa saj jaz ne vem, če je bilo ali ne. Nato pa naju vamejo v roke hčerki Florence in Lillian s prigovarjanjem, da naj greva kar v spodnje prostore, pa bo vse O. K.

Spodaj pa je bila zbrana družba naših sorodnikov in dobrih prijateljev. Komaj sva vstopila, že zaori glas: "Surprise, Bog vaju živi še mnogo let!" — Kar načuditi se nisva mogla, kaj sva zagledala na mizah vse polno dobrot za jesti in piti. Pripravile in napekle so vse okusne potice, krofe in keks: Mrs. J. Sircel, Mrs. J. Dolinar, Mrs. P. Bizjak in Mrs. F. Tomažič; vse drugo pa so naše hčerke, zet in sin, da je bilo vsega dovolj. Za ples nam je igral vesele polke in

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Svoj mili obraz sem obrnil doli proti vasi, da se odmajem v noč proti Rakeku. Pa sem na nek notranji ukaz napravil obrat in se napotil gor po vasi. Kaj vem, zakaj. Menda sem jo hotel še enkrat premeriti od enega konca do drugega in ugotoviti, kako dolga je prav za prav, ali pa, da še enkrat pogledam vsako hišo in si vse vtisnem za vedno v spomin, da jih bom našteval kakor jagode na molku, kadar bom tam v daljni Ameriki, v duhu zopet postal ud naše vasi, ko bom sanjari o nepozabni rojstni vasi in o vsem, kar mi je ta vasa dala v mladosti. Takrat bom hodil od hiše do hiše, med zvoniki in po senozetih in po gmajni, po gozdu in hribečkih in dolincah in jih božal in jih ogovarjal: no, kako kaj, prijateljčki? . . .

Praščijo, da človek, ki zapusti rojstni kraj pred 25. letom, lahko popolnoma pozabi nanj. Ako pa preživi v rojstnem kraju vsaj prvo četrtnje, ga pa nikoli več pozabi: ne more, pa če ga že hoče, ali ne. Preveč mu priraste k srcu. Po stanje del njega, ki ga ni moč več ločiti. Res je, da človek pri delu in v skrbeh pozabi na rojstni kraj, ker mora imeti misli in srce drugje. Ampak ko se vleže zvečer k počitku, se mu pa le prerada razprostere pred duševnimi očmi domača vasa. Mesto je mestu podobno in nima nič, kar bi se človeku vtisnilo za vedno v spomin, ker v mestu ni drugega kot množica obrazov, ki prvi mimo njega dan za dnem; dolge ulice, hiša pri hiši, tovarne in velika poslopja, da človek skoro nima kam pljunit, kot pravijo. Vas je pa nekaj paradiz zase. Ljudje so navezani drug na drugega, vsi, od prve do zadnje hiše. Kot ena velika družina so, ki žive drug poleg drugega od rojstva do groba. Vsak pozna do pitice vse, kaj se godi v drugi hiši. Pozna vse veselje in vse žalosti, prepire in tožbe in vriskanje in petje. En korak storiš, pa si iz vasi med njivami in travniki, pri potoku in v lažih. Vsak grmček te pozna, vsaka stezica te pozdravlja.

valčke Frank Branisell Jr. iz Trafalgar Ave. Prisrčna hvala vsem, ki so to preskrbeli. O polnoči pa so nama zapeli venček narodnih pesmi. Počutila sva se kot novoročena. Nato pa so sledili govori in čestitke ter darila, ki so jih nagromadili na mizo pred nama. Srce se nama je topilo od prisrčnih voščil in lepih daril. Ne moreva popisati najinij čustev, ki segajo v dno srca. Ta večer nama ostane v vednem spominu na vas vse, dragi prijatelji. Ob enakih prilikah sva pripravljena tudi midva pomagati. Zato pa vas prosiva vse, da nama oprostite, ker prihajava s to javno zahvalo tako pozno.

Kot je bilo že poročano, je bil Frank zbolel in bil v jako kritičnem položaju. Zdravje se mu polagoma vrača in upam, da se bo kmalu vrnil iz bolnišnice. Torej še enkrat prisrčna hvala našim domačim, onim, ki so jim pomagali in sploh vsem, ki ste kar koli storili v ta namen, ter vsem onim, ki so se udeležili in vsem onim, ki se niso mogli udeležiti in so nam poslali čestitke in darila. — H koncu vse prav lepo pozdravljava, ostanete nama vsi v hvaležnem spominu. Vam udana prijateljca, Frank in Jennie Pugely 10724 Plymouth Ave., Garfield Hts. 5, Ohio.

lja, vsak hriček ti ob jutranji rosi voščil dobro jutro. Zdi se, da ima vsaka vas tudi svoje posebne zvezdice na nebu, ki ne migljajo nikamor drugam in fantovsko sonce tako ljubeznivo obseva okenca, na katerih čaka nagelj in rožmarin, da pride ponj v soboto večer fant, ki mu ga bo dala ljuba, da se bo postavil v nedeljo, ko bo stal tam pred cerkvijo pod lipom.

Da, vas, kjer je še doma, vsaj takrat je bila, moška beseda, ki je bolj držala kot vsa pisma pri notarju. Tam ni bilo policajev in stvari ni bilo treba zaklepati. Dvoje je bilo najvažnejše vsaki hiši: velik molek, ki je vjisel za vrati, v omari pa pratika. Nikoli ni bila družina pretrudna, da se ne bi zbrala zvečer v izbi in molila rožni venec. Pratika je bila pa očetu za vse, kar jim je bilo treba vedeti za ta svet. Sicer so vedeli na pamet, kdaj in kje bo sejim, vedeli so za vsak dan, katerega sventika god je, pa vendar so jo vzeli radi v roke in jo prelistali. Gospod na priznici in pratika, to sta bila dva, na katere so dali vaščani vse, ki so jima zaupali brez ugovora. Če je kazalo, na primer, nebo na dež, pa je pratika kazala lepo vreme, je moralo biti lepo, ker pratika ni lagala, so rekli.

Ko sem bil še otrok, mi je bila pratika prva učna knjiga. Brati še nisem znal, toda prav dobro sem znal pokazati godove bližnjih in daljnjih svetnikov. Takrat sem mislil, da so tudi živali v nebesih, ker je bila skoro pri vsakem svetniku naslikana kakšna žival.

In Velika noč v naši vasi, ali pa v vasi, kaj ne! Takrat so zapeli vsi zvonovi in fantje so nesli nebo in bandero po vasi, za njimi pa se je vila procesija. Potem so pa zacvetele šmarnice in po prvem dežju smo gnali živino na pašo. Sadovnjaki so se kmalu zatem oblekli v svoja najlepša oblačila in Marijini oltarji so zažareli v srce ljudi.

In naši kresovi in jagode in maline in lipov cvet, ki so ga kuhali za čaj in pili v prehladu! In opojni vonj pokošene-ga sena in naši deklici na žitnih poljih, kjer so pokladale po tleh snop za snopom!

To in tisoče in tisoče dogodkov je bilo v naših vaseh, ki jih meščani niso poznali. Zato pa tudi ne morejo doumeti, kaj je prav za prav to: vas. Zato pa meščani ne ve, kakšno preudčno razodetje se skriva v dnevih, ki jih človek preživi v vasi. Je že res, da kmet pretrpi vsaj sedmero egiptovskih nadlog, če ne vseh desetih, pa je bil vendar srečen, saj je bil gospodar na svojem. Kadar je šel poletno nedeljo popoldne med svojimi njivami in s pogledom objemal in štel žitne bilke, so se mu širila prsa, da bi prestavil goro. To je klasje, ki bo dalo kruh, ki bo imel okus po soncu, po dežju, po zemlji in po kvasu. Sleherno žitno zrno mu je bilo kakor kaplja srčne krvi. Saj je to žito njegovo, za katerega je garal vse leto. Najprej, ko je pljug ob hropenju volov razparal zemlji grudi, potem pa s težkim zamahom jeklene roke sejal zrno v bleščeče razore in je potem čakal, da bodo na nedeljsko jutro priklile prve bilke mlade setve. Žito prikuha prav na nedeljo iz zemlje, so rekli naši gospodarji. Žito, za katero je ob suši in nevihni drhtel, molil in oljčne vejice žigal na ognjišču, pa je dozorelo in bilo požeto.

DACHAU

Iz dnevnika slovenskega jetnika

Ko so delovne komande odšle na delo, smo ostali na bloku le bolniki, določeni za revir. Poleg mene sta ostala v naši štubi še dva Slovenca in en Francos. En Slovenec je imel pljučnico in 41 stopinj temperature, drugi vnetje slepiča, Francos, mlad advokat iz Nancya, pa flegmono na roki. Zunaj je bilo mrzlo, pa smo se spravili v štub. Ko nas je tam našel štabak, nas je nagnal ven, češ da mora štubo očistiti. Rekel je, da moramo v četrto štubo, da so tam bolniki. Ko smo se privlekli tja, nas je od tam nagnal štabak četrte štube, češ naj gremo v umivalnico, ker smo v štubi samo v napotje. Šli smo v umivalnico. Mlad Rus je ravnokar čistil. S škafom je zajemal vodo in jo zlivao po tleh, metal ob stene in po umivalnikih. Do nas ni imel nobene obzira. Morali smo ven, če smo hoteli ostati suhi. V veži smo sedli na zaboj s peskom in od mraza drgetali.

Nato je bil apel. Morali smo na blokovno cesto in v urejeni vrsti čakati, da nas pride SS-ovec preizkusit. Medtem je prišel od nekod blokac. Vedel sem, da je surovina; da ni boljši od SS-ovcev, pa sem videj šele tedaj. Ukazal je, da moramo plašče sleči in oddati, ker jih smejo nositi samo delovne komande. Imeli smo na sebi lahke cebraste plašče, v katere smo stiskali svoja premrleta telesa. Francoski zdravnik ga je prosil, naj nam plašče pusti, ker imamo vsi visoko temperaturo in je nevarno, da se nam bofezensko stanje poslabša, ker moramo že tako proti zdravstvenim predpisom stati zunaj na mrazu. Surovo mu je odgovoril, se ne meša v njegov posel. Oni Slovenec s pljučnico si sam ni mogel sleči plašča, ker se je radi visoke temperature in slabosti trešal po vsem

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Šopke in cvetlice lahko
brzovajamo na vse kraje
Albin in Fred Thomas
(Tome), lastnika
14311 St. Clair Ave.
GL 4316 Res.: EN 8635

VSE VRSTE
RADIJEV - PRALNIKOV in
ČISTILCEV
POPRAVIMO V 24 URAH
Zastonj pridemo iskati in
pripeljemo nazaj
MALZ ELECTRIC
6902 ST. CLAIR AVE. EN 4808

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnica vseh vrst za
vaše domove, avtomobile
in pohištvo.
IVanhol 4221
18115 NEFF ROAD

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in health, we invite you to make the following test at our club.
Get a package of study, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for thirty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
KIMBLE LABORATORIES, INC.
Indianapolis, Indiana

životu. S Francosom sva mu pomagala. Blokač naju je nahručil:

"Pustita, gospod si ga bo že sam slekli!"

Kljub temu sva mu pomagala. Ker sem znal nemško, sem blokaču povedal, da ima tovariš pljučnico in 41 temperaturo. Zavrnil me je:

"Ni važno eden več ali manj, jaz zanj ne bom odgovarjal."

Res ni odgovarjal, ker je umrl prej, predno smo dočakali osvoboditev. Mladi Slovenec pa je ostal živ kljub temu, da je moral oddati svoj plašč.

Kar nočeš, da bi ti kdo storil, tudi ti drugemu nikar ne stori!

Ta blokač ni bil edini stari ujetnik, ki je umrl tik pred osvoboditvijo. Bilo jih je več. Bili so dolga leta po taboriščih, mnogo so doživeli in pretrpeli. Radi dobre komande in boljše položaja, pa so se udingali upravi. Postali so njeni hlapci, delali so v njeno korist in v škodo tovarišev. Bili so "lagerska elita," nosili so dolge lase, lepe obleke in pozimi debele plašče. Bili so srečni, če jim je SS-ovec privoščil lepo besedo ali če jih je pohvalil za vzoren red in disciplino. Z navadnim ujetnikom niso govorili. Znali so ukazovati, vpiti, groziti, pretepati! Pa so umrli! ... Boljša hrana, obleka in izolacija od drugih tovarišev jim niso pomagale. Už jih je našla. Umrli so, a dobra dela niso šla z njimi. Mogoče bi kdo od njih utednil igrati po osvoboditvi v domači deželi v lede svoje legitimacije kako važnejšo javno vlogo. Mogoče so to celo čakali. Usoda pa je hotela, da so svojo žalostno vlogo doigrali v taborišču. Umrli so, a dober spomin ni ostal za njimi.

Po kosilu se je podal bedni sprevod v revir. Mene je podpiral francoski tovariš, ker na nogo nisem mogel več stopiti. Z druge strani se je naslanjal nanj Slovenec s pljučnico. Oni revež z vnetim slepičem je našel na taboriščni cesti znanca, ki ga je skoraj nesel v revir. S težko muko smo se privlekli tja.

Po dovršenem pregledu nas je glavni kapo revirja odredil po blokkih. S pogledi smo se poslovlili in odšli vsak na svojo stran. V naših očeh je viselo sto vprašanj. Kaj nas čaka? Kdo bo bolezen srečno preživel? Ali se bomo še kdaj videli? Naša pota so se ločila. Ali se bodo še kdaj v labirintu taborišča srečala?

Iz kopalnice so me oblečene ga v lahno kratko srajco poslali preko dveh dvorišč na blok. Tak red je bil strogo predpisan. Vsak je moral v kopalnico. Nato je šel mogel na blok. Mnogo bolnikov je umrlo že v kopalnici, mnogi so se prehladili, ko so skoraj nagi šli iz kopalnice na blok. Ta postopek je menda zahtevala tako zvana higijena. Da so radi nje mnogi brez potrebe umrli, ni nikogar zanimalo.

Na bloku me je sprejel tovariš v beli halji in z debelimi stekli v očalih. Rekel je, da bo iz otekline na nogi nastala flegmona. Po merjenju temperature in po prisuškovanju na prsnem košu je ugotovil, da imam influenco. Nato me je stehal. Imel sem 59 kg. Od normalne teže sem izgubil 16 kg. Ko je zapisal izvid, me je poslal v drugo štubo.

Mislil sem, da je tovariš zdravnik. Zato se mi je čudno zdelo, da je govoril o flegmonih. Kasneje sem zvedel, da je po poklicu slaščičar. Tako se nisem več čudil njegovim diagnozam.

(Dalje prihodnjik)

VESTI

IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

treba šele predelati in zato čakati s splošnim podržavljenjem. Namesto tega pravijo, da je treba kmete polagoma spravljati v gospodarske zadruge, zato mu je treba zadržati domov, zato ga je treba navaditi najprej, da vse proda državi in vse od nje kupi, potem bo šele zrel za popolno kolektivizacijo.

To sta dve mnenji med komunisti in gotovo je okrog tega velik prepir. Ali je to glavni vzrok krize, ni jasno. Zdi se, da je zmaga zaenkrat struja, ki hoče kmeta prej po mišljenju napraviti za komunisto in ga šele potem razlastiti. Tako bi se dalo razlagati tudi Kardeljeve govore, ki na eni strani trdi, da je treba naprej h čistemu komunizmu, ki pa vendar na drugi strani pravi, da ni res, da hočejo razlastiti kmeta. Ker oboje ni mogoče, mislijo, da tako govorjenje pomeni odlašanje.

RAZMERJE DO DRUGEGA SVETA. — So še drugi, ki iščejo vzroke preprirov v razmerju do Rusije in do zapadnega sveta. Zdi se da Rusija toliko zahteva od satelitskih držav, kot je sedaj Jugoslavija, da te tega ne zmorejo. Zato se upirajo raznim dajatvam. Eden vzrokov sedanjega jugoslovanske revščine je brez dvoma v tem, da Rusija preveč pobere iz Jugoslavije, ne da bi to povrnila z drugim kaj vrednim blagom. Zato gledajo mnogi komunisti proti zapadnemu svetu, da od tam dobe, česar treba, da se dvigne domače gospodarstvo. Nekateri smatrajo vsak tak poskus za izdajstvo nad komunizmom in nad Sovjetijo. Odtod, tako trdijo nekateri, no tranji prepri, odtod poskusi stopiti z zapadnim svetom v zvezo, odtod potem procesi o špijanžah, opoziciji itd.

Kakor rečeno, ni še jasnosti, kaj sta zagrešila imenovana dva ministra proti partiji, da jih je pustila pasti. Vse, kar smo navedli so različna mnenja različnih opazovalcev.

ČISTKA V DIPLOMACIJI. — Poznavalci razmer napovedujejo, da pride do čiščenja tudi med diplomatskim uradnimstvom Jugoslavije. Tudi tam mislijo titovci, da je treba postaviti povnega podrobnega obdelavanja zemlje, če se hoče doseči uspehe. Mnogo zemlje je gorate, kjer traktor ne pride tako do veljave kot v velikih ravninah. Posebej pa računajo nekateri komunisti s kmetovo miselnostjo. Kmet ljubi svojo zemljo in svojo samostojnost. Stoletja je hrepel v dobah grajščakov, da bi postal popolni gospodar zemlje, sedaj pa naj bi jo spet zgubil in jo prepuštil novemu velikemu in še bolj neusmiljenemu gospodarju državi. To kmetovo mišljenje, čeno obleko oblekli tudi komunisti, nekateri komunisti, je ista.

Po treh letih — še vedno razvaline. — Berlin je po treh letih, odkar je končana II. svetovna vojna, še vedno v razvalinah. Zlastne posledice vojne so vidne še v spovedi ter se je jako malo izpremenilo, odkar so vkorakale v mesto ameriške čete. Le ceste so očistene, pločniki pa so še vedno polni ruševin. Gornja slika je posneta v ruskem sektorju Berlina.

Komunist izgnan iz Kanade

Sudbury, Canada — R. W. Hanson, mednarodni organizator železarskih in topilniških delavcev je bil aretiran in zadržan pred sodiščem za deportacijo. To je že tretji voditelj komunističnega delavstva izgnan iz Kanade.

DELO DOBIJO

Stalna služba

Stenografinja se sprejme, nekaj lahkega narekovanja, drugače splošno pisarniško delo. Stalna služba; plača; delo 5 dni v tednu.

Wagner Baking Corp.
910 E. 70. St.

(x)

Pomožna kuharica

Sprejme se pomožna kuharica, poln ali delni čas. Ako ima kaj skušnje v restavraciji je dobro, toda ni ravno potrebno, ako se hoče priučiti temu delu. Zglašite se v

Sorn's Restaurant
6036 St. Clair Ave.
EN 5214.

(x)

Delo dobi

Zenska za čiščenje ob sredah. Zglašite se v uradu dr. Paul Rutsky, 1847 E. 55. St. HE 6699.

(x)

MALI OGLASI

Opremljena soba se odda
Odda se opremljena soba enemu moškemu. Zglašaj naj se na 1015 E. 63. St. zgorej.

Zelo ugodna prilika

Naprodaj je grocerija in mesnica z vso opremo, ki vključuje kabinete, police, tehnične in drugo. Ima licenco za pivo C-2 ter stanovanje 3 sob s kopalnico. Najemniška pogodba za 5 let in privilegija na podizjajanje za nadaljnja 3 leta. Najemnina \$67 na mesec. Prometa dela do \$70.000 na leto. Zaloga se proda posebej. Cena je \$7.500. Pokličite IV 5956 ali PR 3777, Wm. J. Aken Org. Corp.

(19)

Peč naprodaj

Prodajam rabljeno, toda dobro ohranjeno (kot nova) kuhinjsko peč Grand izdelka. Vprašajte po 4 uri popoldne na 1048 E. 71. St., spodaj, spredaj.

(118)

CHRISTIANA LODGE AND COTTAGES

Edwardsburg, Mich.
The Lodge has 30 rooms with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking.
All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, outdoor games. Cater to overnight guests.
Located in Christiana Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112.
Write for folder.

CHRISTIANA LODGE
Dominic Krasovec, Prop.
Phone 9126F5
P. O. Edwardsburg, Mich.

WAKE UP FRESH ON A Sealy TUFTLESS MATTRESS

Wake up every morning fully rested and relaxed ... sleep on a Sealy.

- You don't sink into a hollow; you sleep comfortably on your Sealy, with healthful support your doctor would approve.
- You can turn and move easily, "like sleeping on a cloud."
- Your Sealy's top is as smooth-as-silk; no bumps or buttons to bother you.

Choose your Sealy today. Full or twin size. Guaranteed for 10 years against structural defects.

MI VAM DAMO POPUST V GOTOVINI NAMESTO ZNAMK

Lahka mesečna odplačila

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVE.

JOHN SUSNIK, lastnik

DELIKATESNA TRGOVINA

nahaja se blizu slovenske cerkve v Collinwoodu. Dolgoletna dobra trgovina. Cena \$5.200.

TRGOVINA

z žensko opremo v Collinwoodu. Jako pripravno za podjetno Slovenko. Dobro ideoča trgovina. Cena \$2.900.

D-2-C 2 LICENCE

za pivo in vino na prometni cesti. \$500 tedenskega dohodka. Dve na teden. Cena po \$4.000.

Imamo naprodaj vsakovrstne trgovine, gostilne in druga zemljišča. Kadar kupujete ali prodajate z zaupanjem pokličite

AL BATICK

778 East 185th St.

IV 5577

NAZNANILO!

Rojakom v Newburghu naznanjamo, da smo odprli prodajalno za pivo v steklenicah, da se vzame domov. Najbližje vino in vse mehke pijače. Kadar ste žejni, kar naročite pivo v zabojih in mi vam ga dostavimo na dom.

Zupancič Beverage Stores
3549 East 81st Street
Tel.: DI 9287

Domačija naprodaj

Naprodaj je lepa domačija, ki obsega 23 akrov zemljišča, 3 akre trte, par sto sadnih dreves. Nova, 8 sob hiša, kopalnica, furnez, plin za kuho, mestna voda, električna razsvetljava. Nov zidan hlev, garaža za 3 avte, vse moderno in v najboljšem stanju. Traktor in drugo orodje, kar k temu spada. Posestvo se nahaja na Hubbard Rd. Naslov da uprava tega lista.

(117)

Znamke!

Jugoslovanske znamke prodaja

August Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu

(Tues.-x)

Petrinka

IVAN MATIČIĆ

"Vsak tako pravi, vsako se izogiblje teh potov, nazadnje pa uvidi, da edino ta pota vodi do pravice. Vložil bom, torej tožbo za odškodnino pri uporabi pota in pa zaradi motenja posesti."

In sta spredla novo tožbo.

21.

Bila je pomlad. Zemlja je znova zadihala in sprejemala seme iz pridnih, žuljevih rok. Ljudje so bili na polju ter se družno pomenkovali s svojim njivami, s toplo ljubeznijo so jih rahljali. Le Petrinove njeve so bile prazne tisti dan. Na Jelenjem lazju je bila komisija in Petrinovi so bili žalostni. Kaj je tega treba sredi najlepšega pomladnega dela! Saj niti Kutežev dol ni še pozabljen, a je nova tožba tu. Na Petrinove je tegla neka senca, malone strah. Kakor bi jim nekdo zažigal hišo. V prvo se ni posrečilo zažigalcu zaneti ognja, mu je pač spodletelo. Zdjaj poskušajo Žagar v drugo spodneti, in zatem morda še v tretje. Zato so Petrinovi žalostni, ker sumijo, da jih namerava Žagar na vsak način spraviti v nesrečo. Kako so ga pogovarjali, vsi razen Petrina, naj bo pamenten, naj odneha, ker se ne izplača. Samo nepotrebne sitnosti in tegobe jim prižadeva. Ponujali so mu celo nekaj košev sena, če so mu res delali škodo pri košnji. Vse zaman, Žagar je ostal trd in je gnal stvar na nož. Kaj bi Žagarju par košev sena, on hoče Petrinove ugnati, ponižati jih pred

vsem svetom in vsem ljudem dokazati, da se Petrinov gruntek ne more primerjati z Žagarjevim gruntom. Četudi jih požene na boben. A trd je bil tudi Petrin. — "S takim kraljem se ni vredno pogajati," je rekel. "Naj je požene, bomo videli, kje je pravica." Tako je rekel Petrin, ker je natanko poznal vsoje mejnike, do kam je smel kositi, in pota, koder je smel voziti.

Komisiji je vse natanko na mestu dokazal in te dokaze podprl s pričami svojih sinov in sosedov. In tako je ostala pravica na njegovi strani. Petrin je pravdo dobil in zdražbar Žagar propadel tudi z drugo svojo tožbo. Zato je Žagar kahal še hujši srd na Petrinove.

Petrinovi so si nabavili mladih hojk in smrekje za nasaditev posek ter praznih jas po gozdu. Petrin, Jože in Lovre so jih šli saditi. Čeprav sta jih sinova že znala saditi, vendar nista mogla brez očetovega nadzorstva. On je moral biti zraven pri tem važnem delu. Vsaki sadiki posebej določuje mesto in vrsto: tu sem hojko, tam smrekico. S kopačkom izkopljajo jamico in v njo vsadijo to majhno stvarico, ki bo čez štirideset let visoka, mogočna hoja. Kaj si pa ti v štiridesetih letih? Nič nisi, pritlikav in domišljav. Za teh par pediti si zrasel kljub izborni hrani, a še z vinom si prilivaš. Rasti bi moral najmanj ko konoplja, a se nikamor ne pretegneš. Medtem ko hojki v gozdu nikoli ne prilivaš. Sama raste, sama se razvija, brez tvoje pomoči, le Bog ji primaka.

Ah, kako je zadehtela pomlad iz spočite gozdne prsti! Kako je črna ta prst, kakor bi bila močno prenojena, a kako je rahla, semena željna, rodila bi rada. Na drugem kraju pa je zopet rjava, a tudi tako rahla, nekam plemenita. Če ne bi bila tako plitva in borna; pod njo so skale, vmes samo kamenje. In vendar rodi zdrav, sijajen les.

Sadili so dan, dva. Poslednje poseke, ki so bile najgloblje v gozdu, je prepustil Petrin sinovima, da jih sama nasadi. Kar jima bo preostajalo časa, naj trebita po gozdu grmičevje in pregosto smrečevje. In sta se odpravila tisti dan. Medtem ko je bil Lovre kar brž odpravljen, se je Jože nenavadno obotavljal. Pogledal je še v hlev, stopil pod kozolec, nekam zaskrbljen se oziral, nazadnje stopil še okrog hiše. Lovre ga je čakal že nevoljen. Ali se ni nazadnje vrnil Jože še v hišo in kuhinjo? Zbegano se je oziral po gospodinjah, tako da ste ga vprašale, če je kaj pozabil? Nič ni vedel odgovoriti. Nemiren je pogledal mater, potem se zagledal v Tončko, jo prijel za roko in rekel: "Zdaj grem, zbogom!"

Obe sta se čudile, čemu se toliko poslavlja. Saj vendar ne gre za teden dni z doma. Nazadnje je le stopil za Lovretom.

Kmalu zatem pa je šel mimo

hiše Žagar. Tončka je stopila pravkar na prag, a Žagar se ni ozrl in nič pozdravil. Tončka se je ozrla za njim: stopal je pokonci in sekiro je nesej na rami. Potem je krenil na pot proti gozdu. Snaha je povedala materi: "Mati, Žagar gre tudi v gozd." Mati se je zdrznila in obstala. Po kratkem premolku pa je rekla: "Eh, saj naša sta dva in močnejša od njega!" Čemu je to rekla in čemu ji je snaha sploh omenila njega? Kdo bi se bal Žagarja? Močnejši je res od Jožeta, a je še Lovre tu, obeh se Žagar ne bi lotil, čeprav je precejšen hrust. Kljub temu Petrinka le omeni to Petrinu. Ta jo pogleda, malo pomisli, a nič ne reče. Pač pa gre in si vrže sekiro na ramo. — "Greš tudi ti?" ga pogleda žena. — "Da, gozd bom malo trebil, je potreben sekire, sem videl."

Tako je. Žagar bo trebil po svojem, Petrin po svojem; a če se srečata, nu, Petrin zna bolje sukati sekiro... Petrin je naglo stopal za zdražbarjem. Previdnost je treba, Žagar je nevaren, utegnil bi se znesti nad fanti. Čakaj, kleti navsač, ne boš se znašal nad Petrinovimi sinovi! Petrin gre za tabo, težko sekiro nese na rami! Žagar se nič ne ozira nazaj; a če bi se ozrl, bi mar počakal Petrina? Morda bi ga res...

(Dalje prihodnjič.)

Odpredajanje POŠILJK v Jugoslavijo

STANDARD PAKETI IN MOKA: Po novih predpisih je dovoljeno poslati samo 25 funtov moka na osebo in to le kadar je moka vključena v paketu z drugimi stvarmi. V skladu s to odredbo sedaj pošiljamo v Jugoslavijo ŠTIRI različne STANDARD PAKETE s prvostveno hrano, kateri so zapakirani v lesenih zabojih in povezani z jeklenimi obroči. Poedinec lahko pošlje največ 5 standard paketov z isto ladjo in to na pet različnih oseb v Jugoslavijo.

Paketi so sledeči:

PAKET "A" 150 Lbs. net — \$55. PAKET "C" 70 Lbs. net — \$33.
PAKET "B" 100 Lbs. net — \$35. PAKET "D" 61 Lbs. net — \$21.

V ceni teh paketov so vršeni vsi stroški DOVOZA DO KRAJA PREJEMNIKA, vključno s transportnimi stroški, carinami, davki, pristojbinami. Paketi so zavarovani za celotno izgubo (total loss). NA TE PAKETE SE NE PLAČA NOBENE UVOZNE CARINE V JUGOSLAVIJO.

PRIVATNI PAKETI: Pakete, ki jih sami naredite prejemo samo v kolikor jih lastniki oziroma pošiljatelji sami prinesejo v naše skladišče. Za te pakete računamo kakor prej 10 centov od funta in dodatno dolar od paketa. Pošiljatelj lahko paket zavaruje, ako doplača 4% deklarirane vrednosti paketa. Tudi te pakete zavarujemo samo za CELOTNO IZGUBO (total loss). Za nezavarovane pakete nismo odgovorni. Paketov iz krajev izven New Yorka poslanih potom pošte ali Railway Expressa NE sprejemamo iz tehničnih razlogov.

Vprašajte takoj za naš cenik STANDARD PAKETOV IN NAROCILNE LISTE (Order forms).

Z NAROCILNIMI LISTAMI se daje vsakomur priliko, da lahko naroči po pošti, poslužio pa se jih lahko tudi pošiljatelji iz New Yorka in okolice, ki nimajo časa naročiti paketov osebno v našem uradu.

Čeke in Money Orders napravi na: "DOBROVOLJNI ODBOR."

Pakete odpremljemo vsakih 14 dni z ameriški, po priliki pa tudi z jugoslovanskimi ladjami.

Opozorjamo, da z naročitvijo postane naročeno blago last pošiljatelja, dočim smo mi le posredovalci med pošiljateljem in tukajšnjimi oblastmi.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street New York 11, N. Y.
Telefon: WAtkins 4-9016

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše še le pride

1881

1948

Naznanilo in Zahvala

Žalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrl naš dobi in preljubljeni soprog, skrbni oče in stari oče

Anton Kolenc

ki je previden z svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 15. maja 1948. Dragi pokojnik je bil rojen dne 13. junija 1881 v vasi Straža, župnija št. Rupert na Dolenjskem. Pogreb pokojnika se je vršil iz A. Grdina in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida. Po sv. maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Francis M. Baraga ob asistenci č. gg. Rev. Franc Gabrovska in Rev. Victor N. Tomca, smo ga položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

Na prvem mestu se prav iskreno zahvalimo č. g. Rev. Francis M. Baragi, ki je pokojnika večkrat v bolezni obiskal, mu podelil sv. zakramente ter ga povsem pripravil za vstop v večnost, zanj potem opravil pogrebno sveto mašo zadušnico, ga spremil iz Anton Grdina pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida, opravil vse pogrebne molitve in govor, ter ga potem spremil vse do njegovega groba. Za vse to naj sprejme Rev. Baraga prav posebno zahvalo in naš iskren Bog plačaj! Dalje naj sprejmeta zahvalo č. gg. Rev. Franc Gabrovska in Rev. Victor N. Tomca za asistenco pri sv. maši.

Iskrena zahvala za vence, katere so poklonili številni sorodniki in prijatelji ter pokojnika ozaljšali, ki je počival na mrtvaškem odru. Imena teh so sledeča: Hči Josephine, Family Tony in Vic, Anthony, Frank, Joseph, Elmers, Ruth, Helen, Maryann, Mitz, Denis, Allen in Katy; Louis in Emily, Dick, Bob, Elliott, Frank Skabar, Mr. in Mrs. J. J. Meden, Lefty Souchik in Jo, Mr. in Mrs. George Dobrich iz Mich., Lillian Eckert, Eaton Mfg. Co., Forman and Em-

ployees of Washington Park, Cleveland Ambassadors of Sports, Mr. and Mrs. Tino Modic and Family, Mohorčič Family, the Boys Depot 410 White Motor Co., Mr. and Mrs. Louis Cimperman Sr. and Family, Mr. and Mrs. Frank Skabar, Mary and Matt Uile, Mr. and Mrs. Anthony Suhadolnik, Mr. and Mrs. L. Jack, Mechanics Educational Society of America, Local 21, Mr. and Mrs. George Braidic Family, Mr. and Mrs. Frank Suhadolnik, društvo Glas Clevelandskih delavcev št. 9 SDZ, sosedje iz E. 63. ceste, Boys of Jolly Time Cafe, Rappaport Studio and Boys, Mr. and Mrs. John Goga, Mr. and Mrs. E. Bozick, Mr. and Mrs. George Polock, Mr. and Mrs. B. Rofferty.

Dalje se prav iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njegove duše. Imena teh so: Mr. in Mrs. Andrew Bait, Mr. in Mrs. Kovačič, Sr., Mr. Edward Lovšin, Mothers Club of St. Vitus, Helen Brendy, Bec Malensek and Fanny Annorelli, Emilia Kobal, Mrs. Leban and Family, Ann Vrhove, Rosetta Arko and Milard Adamic, Mr. Cimperman, John Simončič Jr., Mr. Stepic and Daughter, Mr. and Mrs. Anton Perse, Mr. and Mrs. F. Ludwik, Mrs. Ed. Kobe, Mr. and Mrs. Cyril Stanonik, Mr. and Mrs. Rudy Koporc, Mr. and Mrs. A. Koporc, Mr. and Mrs. Joseph Stefančič, Mr. and Mrs. W. Buckley, Mr. and Mrs. H. Lausche, Mr. and Mrs. Frank Pike, Mr. and Mrs. Dan Krpan, Angelo S. Rizzo, Mr. and Mrs. Glazar, Wickliffe, O., Mr. and Mrs. L. Perhavec, Milan Perhavec, Mrs. Ladiha, Mr. Stražinar, Anne Winter, Mr. and Mrs. A. E. Baraga, John Doljak, Mr. and Mrs. Champa, Josephine Somrak, Margaret Carlson, Mrs. Albert Kotnik, Mrs. Louis Kotnik, Mrs. Joseph Kotnik, Mr. Albin Modic, Mr. and Mrs. Joe Strumbel, Joseph Modic, Josephine Mohorčič, Mrs. Zadnik, Mrs. Frances Valentich, Mr. and Mrs. Traska and Family, Mr. and Mrs. Frank Pils, Mrs. John Celesnik, Mr. and Mrs. Chester Sannik, Frank Kisovec and Ida Pyke, Mr. and Mrs. Zigman, Clifford Prosek, Mr. and Mrs. Dolence, Mr. and Mrs. John Tomsich, Mr. Frank Simoncic, Sr., Mrs. Milavec, Mrs. Kozel, Mr. and Mrs. Stanley Mohorčič, Mr. and Mrs. Mohorčič, Sr., Mr. and Mrs. W. J. Powell, John Centa and Fam-

ily, Josephine Kolenc, Mr. and Mrs. M. Kolenc, Plesko Family, Mr. Joseph Stušek, John Pengal, Frank Kalister, Mr. and Mrs. Jerry Mohar, Sr., Mrs. G. Heller, Mr. and Mrs. Matt Mavko, Madison, O., John Zabukovec, Mr. and Mrs. R. Otoničar, Mr. and Mrs. Frank Petrovčič, Mr. and Mrs. Sedmak, Mr. and Mrs. Cimperman and Family, Mr. John Simončič, Sr., Edward Milavec, Frank J. Stepic, Mr. and Mrs. Anton Lužar, Mr. and Mrs. Anton Malenšek, Sr., Mr. and Mrs. Anton Petkovsek, Mr. and Mrs. A. Milavec, Mrs. Straus, Charles and Olga Slapnik, Mary and Gloria Boh, Jean and Andy Berg and Pauline Lončar, Frances Simon, Skrabar Family, Mr. and Mrs. Frank Mohorčič, Jr., Mr. and Mrs. Eckart, Stanley Baraga, Mr. and Mrs. John Kromar, Mrs. Jennie Paik, Mr. and Mrs. Edward Slogar, Frank Simončič, Jr., družina Novak, Charles Zupancič, Mr. and Mrs. Uile, Mrs. Prosek, Mrs. Mary Meklan, Mr. and Mrs. Joe Aysec, Mr. and Mrs. Frank Rich, Mr. and Mrs. Joe Sray, Frank Milavec, Mr. and Mrs. John Simončič, Sr., Carl Ave., Mr. and Mrs. Marion

Bozick, Mrs. Zallar, Mr. and Mrs. Tony DiLillo, Mr. and Mrs. John Ivanšek, Mr. and Mrs. Carl Spretnak, Frank Kotar, Mrs. Frances Baraga, Mr. and Mrs. B. Jackson, Margie, Anton Grdina and Family, Frank Skabar, Molly Godec, Mrs. Frances Oražem and Daughter, Mr. and Mrs. A. Slogar, Sr., and Family, Mr. and Mrs. Frank Beck, Tony Kastelic and Family, A. Urbas Family, Mr. and Mrs. Charles Logerski, Mr. and Mrs. Champa, Sr., Mr. and Mrs. Gus De Fraigne, Joe and Anne Stribar, Mr. and Mrs. Jos. Lapp, Mr. and Mrs. Domestic Radio, Mr. and Mrs. Angles Lucarelli, Mr. and Mrs. John Sirce, Mr. and Mrs. Dom. Tarentino, Mr. and Mrs. Edward Salvatore, Mike DiBlasio, Albert Salvatore, Joe Mandata, Mr. and Mrs. Mike Salvatore.

Dalje iskrena zahvala vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile na dan pogreba povsem brezplačno.

Zahvala društvu Glas clevelandskih delavcev št. 9 SDZ za vso pomoč in naklonjenost ter hitro izplačilo smrtnine.

Iskreno se zahvalimo Mrs. Baragi in pa Oltarnemu društvu župnije sv. Vida, ker so molile rožni venec, ko je pokojni počival na mrtvaškem odru in molile so potem skozi celo osmino.

Zahvala vsem, ki so prišli pokojnika kropiti ter moliti za mir in pokoj njegove duše. Prav tako zahvala onim, ki so se udeležili pogrebne svete maše ter potem pokojnika spremili na pokopališče vse do njegovega groba.

Dalje zahvala vsem za izraze sožalja, bodisi ustmeno in pa potom kartic.

Iskrena zahvala pogrebni zavodu Anton Grdina in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso prvostveno poslugo, ki so nam jo dali ob tej tako za nas žalostni uri.

Končno se zahvalimo prav vsem, ki so nam na ta ali oni način pomagali, nas bodrili in tolažili. Morda se je tu kako ime pomotoma izpustilo, dasi smo poskušali, da se zahvalimo prav vsem; a prav lahko je, da se vrine kaka pomota pri tem. Ako se je kaj takega pripetilo, prosimo oprostjenja ter se zaeno tudi tem prav iskreno zahvalimo.

Ti pa, predragi in ljubljeni soprog ter skrbni oče, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška gruda; duši Tvoji blagi pa večni mir. Naj Ti dobi Bog poplača za vse Tvoje delo, trpljenje in skrb, ki si jo imel za nas. Naj Te nagradi z večnim plačilom v nebesih. Bog da, da se enkrat združimo na desnici Gospodovi. Saj

Križ nam je drevo življenja,

v njem nam upanje zori,

da, če smo s Kristusom trpeli,

se združili bomo v srečni večnosti.

JOSEPHINE KOLENC, soproga

ANTON, FRANK, JOSEPH in ELMER, sinovi

EMILIJA poroč. ELIOT, JOSEPHINE poroč. ZURGA in

VIDA poroč. DILLILO, hčere

SINAHE, ZETJE, VNUKI in VNUKINJE

Cleveland, Ohio, 15. junija 1948.